

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง การส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์
การตัด ปะ ตัดวัสดุ

ผู้วิจัย

นางสาวภัทราภรณ์ บุญสอน

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์จังหวัดอุบลราชธานี)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง การส่งเสริมการใช้กล้ำมเนื้อมัดเล็กในเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์
การตัด ปะ ติดวัสดุ

ผู้วิจัย

นางสาวภัทราภรณ์ บุญสอน
รหัสนักศึกษา 571111321187 ห้อง 4

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์จังหวัดอุบลราชธานี)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

เรื่อง การส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด ปะ ดัด วัสดุ

ชื่อผู้วิจัยนางสาวภัทราภรณ์ บุญสอน
ปีที่ทำกาวิจัยปีการศึกษา 2561

บทนำ

เด็กปฐมวัยในช่วงอายุ0-6ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงสำคัญที่สุดของพัฒนาการชีวิตที่มีผลต่อการวางรากฐานของชีวิตเพื่อเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต เป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ถ้าเด็กได้รับพัฒนาการที่ครบทั้ง 4 ด้านคือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา โดยการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง5ได้เรียนรู้ได้ทดลองด้วยตนเอง จะทำให้มีความพร้อมมากขึ้นความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญ ต่อการดำรงชีวิตประจำวันโดยเป็นวัยวะส่วนหนึ่งที่ต้องใช้ประกอบกิจกรรมต่างๆ เช่น การถอด การใส่เสื้อผ้า การแปรงฟัน การแต่งตัวการผูกเชือก รongเท้า รวมทั้งการขีดเขียนการวาดภาพต่างๆ เป็นวัยที่ร่างกายและ สมองกำลังเจริญเติบโตได้มีโอกาสคิดแก้ปัญหาเลือกตัดสินใจมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขรวมทั้งการทำกิจกรรมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน(กระทรวงศึกษาธิการ หน้า ความนำ) เพราะมือของเราคือฐานของสมองที่ส่งผลต่อการใช้กล้ามเนื้อที่คล่องแคล่ว การใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ช่วยแสดงออกทางอารมณ์ได้ดี ความคิดสร้างสรรค์ เด็กรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองรู้จักการแก้ปัญหา มีสมาธิในการทำงานและผ่อนคลายอารมณ์ได้เป็นอย่างดี(คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546หน้า50) เยาวพา เตชะคุปต์ (2545หน้า157) ได้เสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาความคิดริเริ่มว่า จะต้องประกอบด้วย การส่งเสริมอิสระในการทำงาน การหัดให้เด็กรู้จักชื่นชมและมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ รวมทั้งการจัดกิจกรรมให้เด็กได้กระทำตามที่เด็กพึงพอใจ

กิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด ปะ ดัดวัสดุสามารถพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กได้เป็นอย่างดีที่มีผู้วิจัยมีความสนใจศึกษา ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติดวัสดุ ที่จัดให้กับเด็กถือเป็นประสบการณ์โดยตรงให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริงได้ใช้ประสาทสัมผัสและกล้ามเนื้อส่วนต่างๆของร่างกาย โดยเฉพาะกล้ามเนื้อมัดเล็กซึ่งเป็นทักษะการใช้มือการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาจึงถือเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีการเจริญเติบโตที่ดีขึ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในส่วนต่างๆของเด็กปฐมวัยโดยผ่านการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติดวัสดุต่างๆ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยในระหว่างก่อนการจัดกิจกรรมและหลังการจัดกิจกรรม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 3-4 ปีในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไร่ใต้ ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

กลุ่มเป้าหมายได้แก่เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 3-4 ปีในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านไร่ใต้ ตำบลไร่ใต้ อำเภอพิบูลมังสาหาร จังหวัดอุบลราชธานี ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 6 คน

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติด วัสดุต่างๆ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

3. ด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ ผักผลไม้ เรื่อง รูปทรงของผักผลไม้ สาระการเรียนรู้ ธรรมชาติรอบตัวใช้ระยะเวลาดำเนินการตามกิจกรรมตามแผนจำนวน 4 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กทำงานได้อย่างละเอียดให้ทำงานประสานสัมพันธ์กับสายตาโดยผ่านระบบกล้ามเนื้อ เพื่อทำกิจกรรมสร้างสรรค์ในด้าน การตัด การปะ การติดวัสดุได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมสร้างสรรค์ หมายถึง การตัด ปะ ติดวัสดุ การดำเนินกิจกรรมโดยเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกทางความคิด จินตนาการ โดยการกระทำกับวัสดุโดยตรง เช่น กระดาษ ไม้ กิ่งไม้ เป็นต้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

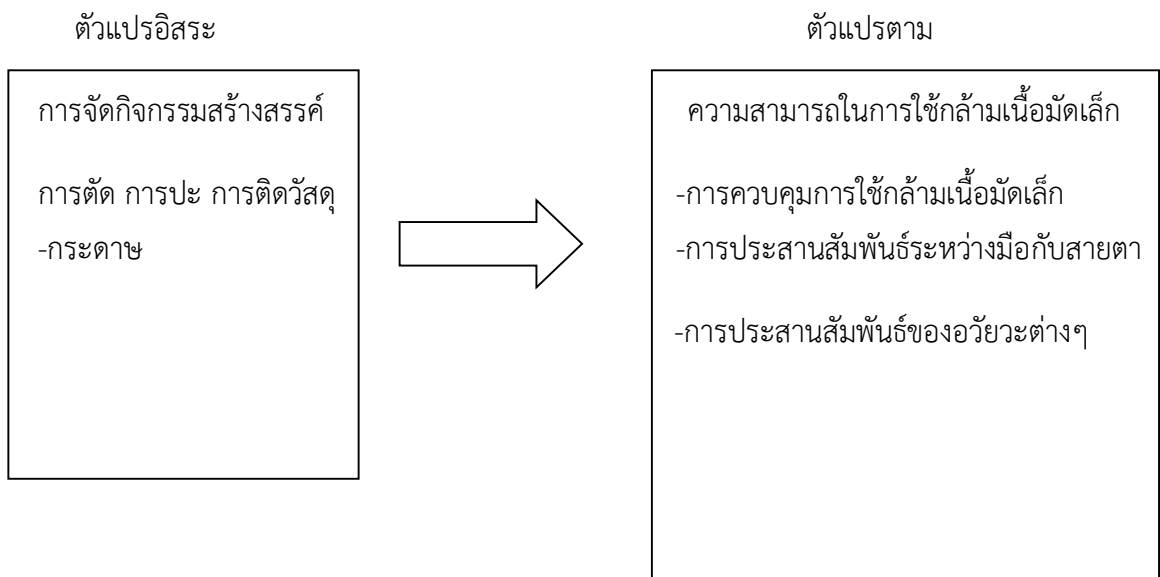
กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถที่สำคัญอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งมีคุณภาพมากกว่าความสามารถด้านอื่นๆ ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ มีผู้ให้ความหมายไว้หลายทัศนะ ดังนี้

พัฒนามาจากทฤษฎี/แนวคิดของ(Neuman.1978หน้า26)กล่าวว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กคือกระบวนการในการใช้ประสาทสัมผัสให้ประสานสัมพันธ์ในการทำงานอย่างระมัดระวัง และมีความพร้อมในการทำงานต่างๆ

ฟอร์แมนและฟลีท(Foman and Fleet.1980หน้า3) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กคือ ความสามารถในการบังคับการเคลื่อนไหวของ กล้ามเนื้อแขน มือ และนิ้วในการทำกิจกรรมต่างๆโดยสัมพันธ์กับสายตา

รัชณี วัฒนา(2533หน้า7) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการทำงานประสานสัมพันธ์กันดีระหว่างกล้ามเนื้อกับสายตา ทำให้ความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆได้ดี

สรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กต้องมีความละเอียดสามารถบังคับควบคุมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อมือ นิ้วมือ ไหล่ให้ประสานสัมพันธ์กับสายตาและประสาทสัมผัสในด้านการ ฉีก การปะ การติดวัสดุต่างๆในด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กให้ทำงานประสานสัมพันธ์กับสายตาได้เป็นอย่างดี แสดงได้ดังแผนภาพดังต่อไปนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ใช้การวิจัยกึ่งทดลองมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติดวัสดุดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสร้างสรรค์ด้านการตัด การปะ การติดวัสดุ ของ รวีพร ผาด่าน (2557) พรเพ็ญ บัวทอง (2555) คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (2546) การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เยาวภา เดชะคุปต์ (2542) พัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2543)

2. สร้างแผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การฉีก การปะ การติดวัสดุ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ชื่อกิจกรรม
2. จุดประสงค์
3. วัสดุ อุปกรณ์ในการทำกิจกรรม
4. เนื้อหากิจกรรม
5. การดำเนินกิจกรรม
6. การประเมินผล

เครื่องมือวิจัยได้แก่

1.แผนการจัดประสบการณ์แผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะการติดวัสดุ

2.แบบบันทึกการตัด การปะ การติดวัสดุ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ มีดังนี้

1. แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะการติดวัสดุ

- 1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546
- 1.2 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 2-4 ปี
- 1.3 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติดวัสดุ
- 1.4 กำหนดกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติดวัสดุจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 แล้วนำมาบูรณาการ กำหนดเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะ การติดวัสดุ จำนวน 12 กิจกรรม ดังตารางดังนี้

ตาราง กิจกรรมการตัด ตัด ปะ เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มของเด็กปฐมวัยจำนวน 12กิจกรรม

สัปดาห์	กิจกรรมสร้างสรรค์ การตัด การปะการติดวัสดุ	เวลา
1	<ul style="list-style-type: none"> - การตัดกระดาษให้เป็นชิ้นเล็กๆ - การปะกระดาษลงในรูปที่กำหนด - การติดเศษกระดาษให้เป็นสีที่สวยงาม 	20 นาที
2	<ul style="list-style-type: none"> - การปะกระดาษบนรูปทรงวงกลมและสี่เหลี่ยมผืนผ้า - การติดเศษกระดาษบนรูปทรงวงกลมสี่เหลี่ยมผืนผ้าให้มีสีที่สวยงาม 	20 นาที
3	<ul style="list-style-type: none"> - การตัดกระดาษตามรูปทรงวงกลมและสี่เหลี่ยมผืนผ้า - การติดต่อชิ้นงานใหม่ให้สวยงามตามจินตนาการ - การนำเสนอผลงาน 	20 นาที
4	<ul style="list-style-type: none"> -การปะติดกระดาษตามรูปทรงวงกลมและสี่เหลี่ยม - การติดปะติดต่อให้เป็นชิ้นงานใหม่ตามจินตนาการ 	20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนการทดสอบจากการสอบก่อนและหลังกระบวนการทำกิจกรรม ครบ 4 สัปดาห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ข้อมูลจากการที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของเด็กและข้อมูลจากการบันทึกหลังผลการจัดกิจกรรมของผู้วิจัย ซึ่งนำมาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาสรุปเป็นความเรียง

ตารางที่ 1 ตารางแบบบันทึกการตัด ปะ ดิด้วัสดุก่อนและหลังการทำกิจกรรม

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	คะแนนเต็ม	
		ก่อนเรียน 15คะแนน	หลังเรียน 15คะแนน
1	เด็กชายกิตติศักดิ์ จันจิตร	5	12
2	เด็กชายธรรมธร จำปานาค	7	12
3	เด็กชายจิรายุ แยมยิ้ม	7	13
4	เด็กหญิงปรายฟ้า สิริกุล	5	13
5	เด็กหญิงเอมอร พรหมเพ็ช	7	10
6	เด็กหญิงมนพร จันจิตร	5	13
รวม		36	73
$\bar{X}$		6	12.1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ตามตารางที่ 1 ปรากฏว่า ก่อนการทดลองเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยที่ 6 ซึ่งก่อนการทดสอบเด็กปฐมวัยยังไม่ได้เกิดการเรียนรู้ แต่หลังการทดสอบเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยที่ 12.1 ซึ่งเด็กได้เกิดการเรียนรู้จากการทดสอบโดยการปฏิบัติในหลายๆ ครั้งทำให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้และมีการพัฒนามากขึ้น จึงถือได้ว่ากิจกรรม การฝึก การปะ การตัดวัสดุทำให้เด็กมีพัฒนาการทางกล้ามเนื้อเล็กได้ดีขึ้น

สถิติที่ใช้ ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$

สรุปผลการวิจัย

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กได้ดีในส่วนต่างๆของ โดยผ่านการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การฝึก การปะ การตัดวัสดุต่างๆ

2. เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กซึ่งมีการประสานสัมพันธ์หว่างกล้ามเนื้อมือและสายตาได้ดีมีตารางควบคุมการทำงานของอวัยวะส่วนต่างๆได้ตามความสามารถเป็นไปตามพัฒนาการเหมาะสมตามวัย

การสะท้อนผลการเรียนรู้

เด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ การปะ การฝึก การตัดวัสดุต่างๆเด็ก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้เพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการฝึก การปะ การตัดวัสดุต่างๆเพราะการจัดกิจกรรมการสร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่ทำทายน่าตื่นเต้นและมีคุณค่าสำหรับเด็กที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กอย่างมีเป้าหมายในการทำกิจกรรมการส่งผลให้มีพัฒนาการทางความคิดจากการที่กำหนดให้เด็กได้ใช้ความคิดในการสื่อและแสดงออกทางผลงานที่มีความแปลกใหม่ด้วยการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองอย่างเป็นเอกลักษณ์ที่สามารถถ่ายทอดให้ครูสามารถเข้าใจถึงตัวตนของเด็กรวมถึงความรู้สึกนึกคิด การที่ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกอย่างอิสระทำให้เด็กมีสมาธิจดจ่อกับงานและยังได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินเด็กมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนในชั้นเรียนรวมถึงการที่เด็กเกิดความภาคภูมิใจจากความสำเร็จของผลงานตนเอง และกิจกรรมสร้างสรรค์ในด้านการฝึก การปะการตัดต่างๆยังช่วยทบทวนชีวิตประจำวันให้กับเด็กจากการได้ถ่ายทอดประสบการณ์ที่เคยพบเจอผ่านมาสื่อสารทางศิลปะอีกด้วย ฉะนั้นครูจึงมีบทบาทสำคัญช่วยในการกระตุ้นคอยชี้แนะ ชมเชยเพื่อกระตุ้นให้เด็กได้กล้าแสดงออกอย่างมั่นใจ โดยการจัดบรรยากาศห้องเรียนและการเรียนการสอนด้วยสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของเด็ก และควรจัดกิจกรรมตามความสนใจของเด็กเป็นลำดับแรกจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็กบนพื้นฐานของการเรียนรู้ที่มีความสุข

ข้อเสนอแนะ

1.รูปแบบกิจกรรมหรือการกำหนดกิจกรรมที่ใช้กับเด็กควรเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยของเด็กหรืออาจเป็นสิ่งต่างๆรอบตัวเด็กที่เด็กคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน เป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่เพื่อสร้างบรรยากาศให้เด็กได้คิดริเริ่มทำผลงาน และมีความชัดเจน เพื่อเด็กจะสามารถสื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย และควรมีการกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ความคิดของตนเองเพื่อเด็กจะได้เกิดความคิดริเริ่มในการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

2.บทบาทของผู้สอนที่ทำให้เด็กเกิดการพัฒนาความคิดริเริ่มก็มีหลายปัจจัยเกี่ยวพัน ได้แก่ มีความคิดแปลกใหม่พัฒนาผลงานที่ดี รักงานศิลปะ มีเทคนิคในการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย กล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเอง การยิ้มแย้มแจ่มใส แสดงไมตรีจิตต่อเด็ก มีความอดทน ใจเย็น ฯลฯ เมื่อผู้สอนมีพฤติกรรมดังกล่าวเด็กจะเกิดความเคยชิน ชื่นชอบ ให้ความไว้วางใจและกล้าที่จะคิดสิ่งที่แปลกใหม่ด้วยตนเองอย่างมั่นใจ

3.ควรมีการติดตามผลงานหลังการทำกิจกรรมเมื่อเสร็จสิ้นไปแล้วอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มของเด็กอย่างต่อเนื่องด้วยการหาโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมการด้วยตนเอง สอดแทรกลงในกิจกรรมสร้างสรรค์ในแต่ละวันเพื่อพัฒนาให้เด็กมีความคิดริเริ่มที่สูงขึ้น

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546).(หน้า50) **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

รวีพร ผาด่าน.(2557). ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก การปะ การติดเศษวัสดุ.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรเพ็ญ บัวทอง.(2555).ผลของการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยวัสดุธรรมชาติท้องถิ่นที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เยาวพา เดชะคุปต์. (2545).การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก.กรุงเทพฯ;พิมพ์แม่ค

พัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก.มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2543)

ภาคผนวก

- เครื่องมือวิจัย
- ภาพขณะดำเนินการกิจกรรมการวิจัย
- แผนการจัดกิจกรรม/ชิ้นงาน/

แผนการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์การตัด ปะ ติดวัสดุ

หน่วยผักผลไม้

เรื่อง ลักษณะรูปทรงของผักผลไม้

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กได้รู้จักการตัด การปะ การติดวัสดุลงบนกระดาษ
2. เพื่อให้เด็กเข้าใจวิธีการตัด ปะ ติดวัสดุ ลงบนกระดาษอย่างมีขั้นตอน
3. เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กจากการทำกิจกรรม การตัด การปะ การติดวัสดุ
4. เพื่อให้เด็กฝึกความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อเมื่อกับสายตาในขณะที่ทำกิจกรรม

วัสดุ อุปกรณ์

1. ภาพรูปทรงวงกลม สีเหลี่ยมผืนผ้า
2. กาว
3. กระดาษสี
4. กรรไกร
5. อุปกรณ์กระดาษรองต่างๆ

เนื้อหา ตัดกระดาษสีต่างๆที่ครูเตรียมไว้ให้เป็นชิ้นเล็กๆแล้วนำไปติดกับรูปทรงที่ครูเตรียมไว้

การดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ 1. ครูและเด็กสนทนาเกี่ยวกับรูปทรงวงกลมว่ามีผลไม้ชนิดไหนบ้างที่เป็นวงกลมและใบผักผลไม้ชนิดไหนบ้างที่มีรูปร่างคล้ายสีเหลี่ยมผืนผ้า เช่นผลของส้ม ใบของกล้วย เป็นต้น

2. ครูและเด็กตกลงร่วมกันในการทำกิจกรรมตั้งกฎกติกาและความร่วมมือในการทำกิจกรรม

ชั้นสอน

- 1 ครูแบ่งกลุ่มให้เด็กตามกลุ่มที่เตรียมไว้
- 2 ครูให้เด็กใช้กรรไกรตัดกระดาษสีเป็นชิ้นเล็กๆ
- 3 ครูให้เด็กนำกระดาษสีชิ้นเล็กๆมาทากาวติดปะตามรูปภาพที่เตรียมไว้
- 4 ครูให้เด็กใช้กรรไกรตัดตามรูปทรงที่ติดปะแล้วนำมาประกอบกันตามจินตนาการ

ชั้นสรุป ครูและเด็กร่วมกันสรุปถึงกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในครั้งนี้

การประเมินผล 1.การสังเกตการร่วมกิจกรรม 2.สังเกตผลงานของเด็ก

แบบบันทึกการตัด ปะติด วัสดุ(ก่อน/หลัง)

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....

รายการ	ระดับ(คะแนน)			หมายเหตุ
	1	2	3	
1.ใช้กรรไกรตัดกระดาษได้เป็นชิ้นเล็กๆได้				
2.สามารถใช้มือหยิบกระดาษชิ้นเล็กๆได้				
3.ปะติดรูปได้ตามภาพ รูปวงกลม รูปสี่เหลี่ยม				
4.ปะติด กระดาษได้สีที่สวยงามตามจินตนาการ				
5.ตัดตามรูปทรงวงกลมและสี่เหลี่ยมได้ตามภาพและติดให้เป็นผลงานใหม่ได้				
รวม				

ภาพจัดกิจกรรมสร้างสรรค์การตัด ปะ ติดวัสดุ

การตัดกระดาษ

การหยิบกระดาษชิ้นเล็กๆ

การเลือกสีก่อนแปะลงในรูปทรงที่กำหนด/การติดปะ

การตัดตามรูปทรงที่กำหนด

การปะติดชิ้นงาน

